

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. 107/ 2012

privind soluționarea contestației depusă de
S.C “.X.” SRL .X.

înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția
Națională de Administrare Fiscală sub nr.908174/23.12.2011

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili prin adresa nr..X./21.12.2011, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.X/23.12.2011 asupra contestației formulată de **S.C “.X.” SRL** cu sediul social în .X., str.X, nr.X, sector X, Cod unic de înregistrare RO X.

S.C “.X.” SRL .X. contestă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./15.06.2011 emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili pentru suma totală de .X. lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

În raport de data comunicării Deciziei referitoare la obligațiile de plată de accesorii nr..X./15.06.2011, respectiv **23.06.2011**, așa cum rezultă din confirmarea de primire, aflată în copie la dosarul cauzei, fila 23, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la Direcția generală de administrare a marilor

contribuabili la data de **20.07.2011**, așa cum rezultă din ștampila aplicată de serviciul registratura pe originalul contestației, aflată la dosarul cauzei.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.(c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, societatea regăsindu-se în anexa 2 la poziția .X. din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, cu modificările și completările ulterioare, este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de **S.C “X.” SRL .X..**

I. În susținerea cauzei, contestatoarea arată că obligația principală în sumă de .X. lei care a generat accesoriile contestate a fost constituită prin Decizia nr..X./04.02.2010 de corectare a erorilor materiale din decontul de taxă pe valoarea adăugată depus pentru luna noiembrie 2009.

Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./15.06.2011 a fost emisă urmare celor dispuse prin Decizia nr..X./18.05.2011 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Prin Decizia nr..X./18.05.2011 s-a reținut faptul că la stabilirea bazei de calcul a accesoriilor, organul fiscal nu a avut în vedere ordinul de plată nr..X./11.01.2010 prin care societatea a achitat taxă pe valoarea adăugată rămasă de plată în sumă de .X. lei aferentă lunii noiembrie 2009, această sumă fiind utilizată de organul fiscal pentru stingerea obligației fiscale aferent lunii decembrie 2009, cu scadență 25.01.2010, deși societatea achită prin ordinul de plată nr..X./25.01.2010 taxă pe valoarea adăugată de plată aferentă lunii decembrie 2009.

Din decontul de taxă pe valoarea adăugată aferentă lunii noiembrie 2009, înregistrat la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili sub nr..X./17.12.2009, a rezultat taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă de .X. lei, cu scadență 27.12.2009.

Contestatoarea susține că taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de .X. lei a fost achitată, astfel:

- prin Nota privind compensarea obligațiilor fiscale nr..X./22.12.2009, întocmit ca urmare a cererii de compensare depusă de societate la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, în data de 17.12.2009, a fost compensată taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă de .X. lei cu taxa pe valoarea adăugată de rambursat aferentă lunii iunie 2009;

- prin Nota privind compensarea obligațiilor fiscale nr..X./22.12.2009, a fost compensată taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă de .X. lei cu taxa pe valoarea adăugată de rambursat aferentă lunii iulie 2009.

În data de 11.01.2010 societatea a constatat că decontul de TVA depus pentru luna noiembrie 2009 are o eroare materială în sumă de .X. lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată de plată stabilită suplimentar față de decontul inițial.

Cu ordinul de plată nr..X./11.01.2010 societatea a achitat suma de .X. lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată rămasă de plată pentru luna noiembrie 2009.

În data de 21.01.2010, societatea a înregistrat la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, cererea nr..X./21.01.2010 pentru corectarea decontului de taxă pe valoarea adăugată depus pentru luna noiembrie 2009.

Urmare acestei cereri a fost emisă Decizia nr..X./04.02.2010 de corectare a erorilor materiale din decontul de taxă pe valoarea adăugată depus pentru luna noiembrie 2009, din care rezultă sold TVA de plată la sfârșitul perioadei de raportare față de decontul de TVA depus inițial în sumă de .X. lei.

Contestatoarea arată că Direcția generală de administrare a marilor contribuabili a calculat în mod eronat dobânzi pentru perioada 28.12.2009 - 25.01.2010 deși obligația principală care a generat accesoriile a fost stinsă în data de 11.01.2010.

Prin urmare, contestatoarea susține că pentru perioada 11.01.2010 – 25.01.2010 societatea nu datorează majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei.

Mai mult, contestatoarea arată că la data emiterii Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./15.06.2011, precum și a Deciziei nr..X./04.02.2010 de corectare a erorilor materiale din decontul de taxă pe

valoarea adăugată depus pentru luna noiembrie 2009, obligația reprezentând taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă de .X. lei care a generat accesoriile în sumă de .X. lei stabilite în sarcina societății prin titlul de creanță contestat era deja stinsă prin achitarea obligației principale la data de 11.01.2010.

Contestatoarea invocă prevederile art.120 alin.2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

S.C “X.” SRL X. contestă cuantumul și modul de calcul al majorărilor de întârziere, respectiv perioada pentru care acestea au fost calculate și anume intervalul 28.12.2009 -25.01.2010.

În consecință, contestatoarea solicită admiterea contestației și anularea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./15.06.2011.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X./15.06.2011, organele fiscale au calculat în sarcina contestatoarei pentru perioada 28.12.2009 – 25.01.2010 majorări de întârziere în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată.

Documentul prin care a fost individualizată obligația de plată este Decizia nr..X./04.02.2010, așa cum rezultă din anexa la actul contestat.

Majorările de întârziere în sumă de .X. lei au fost calculate asupra debitului în cuantum de .X. lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată aferentă lunii noiembrie 2009, având în vedere art.88 lit.c) și art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor fiscale și actele normative invocate de contestatoare și de organele fiscale, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării o reprezintă legalitatea calculării de accesorii pentru perioada 28.12.2009 - 25.01.2010 asupra debitului în sumă de .X. reprezentând taxă pe valoarea adăugată aferentă lunii noiembrie 2009 în condițiile în care societatea a solicitat corectarea decontului de taxă pe valoarea adăugată aferentă lunii noiembrie 2009 prin suplimentarea obligației de plată și a achitat la momentul constatării taxa pe valoarea adăugată de plată suplimentară.

În fapt, din actele existente la dosarul cauzei se reține că **S.C “.X.” SRL** a depus la data de 17.12.2009 Decontul 300 de taxă pe valoarea adăugată, fila X din dosarul cauzei, înregistrat la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili sub nr..X., prin care a declarat taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă de .X. lei, aferentă lunii noiembrie 2009, cu scadență 25.12.2009.

Prin Notele de compensare nr..X./22.12.2009 și nr..X./22.12.2009, filele X, X din dosarul cauzei, organul fiscal a stins prin compensare din taxa pe valoarea adăugată de rambursat în sumă de .X. lei în baza documentelor nr..X./19.11.2009 și nr..X./19.11.2009, taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de .X. lei aferentă lunii noiembrie 2009.

În data de 11.01.2010 **S.C “.X.” SRL** a achitat cu ordinul de plată nr..X./11.01.2010, fila 1 din dosarul cauzei, în contul Bugetului de stat RO.X.XXX suma de .X. lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată rămasă de plată aferentă lunii noiembrie 2009, motivând că decontul de TVA aferent lunii noiembrie 2009 are o eroare materială în sumă de .X. lei constând în taxă pe valoarea adăugată de plată stabilită suplimentar față de decontul inițial.

Față de această situație, prin cererea nr..X./21.01.2010, **S.C “.X.” SRL** a solicitat Direcției generale de administrare a marilor contribuabili corectarea decontului de taxă pe valoarea adăugată aferent lunii noiembrie 2009.

Prin Decizia nr..X./04.02.2010 de corectare a erorilor materiale din decontul de taxă pe valoarea adăugată depus pentru luna noiembrie 2009, fila 11 din dosarul cauzei, organele fiscale din cadrul Direcției generală de administrare a marilor contribuabili corectează decontul lunii noiembrie 2009 în temeiul dispozițiilor art.48 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și a

Ordinului Ministrului Finanțelor Publice nr.179/2007, rezultând sold TVA de plată la sfârșitul perioadei de raportare în sumă de .X. lei.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X./15.06.2011, organele fiscale au calculat în sarcina contestatoarei pentru perioada 28.12.2009 – 25.01.2010 majorări de întârziere în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată, individualizată ca obligație de plată prin Decizia nr.X./04.02.2010 de corectare a erorilor materiale din decontul de taxă pe valoarea adăugată depus pentru luna noiembrie 2009.

Prin Decizia nr..X./18.05.2011 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost desființată Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.105/.X./16.04.2010 întocmită de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, urmând ca organele fiscale să reanalizeze cauza pentru aceleași obligații și aceeași perioadă întrucât din actele existente la dosar nu rezulta dacă în perioada 11.01.2010 – 25.01.2010 pentru care s-au calculat accesoriile contestate societatea se mai afla în situația de debitor față de bugetul de stat cu întreaga sumă de .X. lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată având în vedere ordinul de plată nr..X./11.01.2010 prin care societatea a achitat taxă pe valoarea adăugată rămasă de plată în sumă de .X. lei aferentă lunii noiembrie 2009.

Prin contestația formulată, contestatoarea susține că *“pentru perioada 11.01.2010 – 25.01.2010 societatea nu datorează majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, întrucât obligația reprezentând taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă de .X. lei care a generat accesoriile în sumă de .X. lei stabilite în sarcina societății prin titlul de creanță contestat era deja stinsă prin achitarea obligației principale la data de 11.01.2010 ”.*

În drept, potrivit dispozițiilor art.119 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează:

“Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere”.

La art.120 alin.(1) din același act normativ, se precizează că : *“Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua*

imediat urmatoare termenului de scadentă și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv”.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv”.

În consecință, accesoriile se calculează pentru sume datorate și neplătite la Bugetul general consolidat al statului.

Din actele existente la dosarul cauzei rezultă că obligația reprezentând taxă pe valoarea adăugată aferentă lunii noiembrie 2009, declarată de societate prin decontul de TVA înregistrat sub nr..X./18.12.2009, în valoare de .X. lei a fost stinsă în termen prin notele de compensare nr..X./24.06.2009 și nr..X./24.07.2009, aflate la dosarul cauzei, filele 2,6, în valoare de .X. lei, respectiv .X. lei.

În data de 21.01.2010 societatea a solicitat prin cererea nr..X./21.01.2010 corectarea decontului de TVA depus pentru luna noiembrie 2009.

Urmare acestei cereri a fost emisă Decizia nr..X./04.02.2010 de corectare a erorilor materiale din decontul de taxă pe valoarea adăugată depus pentru luna noiembrie 2009, fila 11 din dosarul cauzei, din care rezultă sold TVA de plată la sfârșitul perioadei de raportare față de decontul de TVA depus inițial, în sumă de .X. lei.

Organul fiscal a constatat că Decizia nr..X./04.02.2010 de corectare a erorilor materiale din decontul de taxă pe valoarea adăugată depus pentru luna noiembrie 2009, a fost emisă cu data de 04.02.2010 și a intrat în stingere la acea dată.

Din fișa analitică pe plătitor editată la 19.12.2011, fila 29 din dosarul cauzei, rezultă că societatea a achitat la data de 11.01.2010 cu ordinul de plată nr..X./11.01.2010, fila X din dosarul cauzei, suma de .X. lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată restantă de plată pentru luna noiembrie 2009.

La data de 25.01.2010, societatea a depus decontul de TVA aferent lunii decembrie 2009 prin care a declarat taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă de .X. lei și a achitat cu ordinul de plată nr..X./25.01.2010 taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă de .X. lei aferentă lunii decembrie 2009.

Având în vedere actele existente la dosar de unde rezultă că societatea a achitat la data de 11.01.2010 suma de .X. lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată rămasă de plată pentru luna noiembrie 2009, urmare a Deciziei nr..X./04.02.2010 de corectare a erorilor materiale din decontul de taxă pe valoarea adăugată depus pentru luna noiembrie 2009 prin care a fost înregistrată ca obligație de plată taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, în speță devin incidente prevederile Deciziei Comisiei fiscale nr.3/2008 date în aplicarea [art.12](#), [art. 111](#), [art. 114](#), [art. 119](#) și [art.120](#) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, unde se stipulează:

*"În situația în care contribuabilul, cu bună-credință, efectuează o plată mai mare decât cuantumul creanței fiscale înscrise eronat într-o declarație fiscală care a fost corectată ulterior de către contribuabil sau au fost stabilite de către organul fiscal diferențe datorate în plus față de creanța fiscală inițială, în condițiile legii, data stingerii, în limita sumei plătite suplimentar, este data plății astfel cum aceasta este definită de lege, **dacă suma plătită suplimentar nu a fost stinsă până la data corectării de către contribuabil sau până la data stabilirii de către organul fiscal a diferenței datorate în plus**", societatea nu datorează majorările de întârziere în sumă .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată pentru perioada 11.01.2010 – 25.01.2010, stabilite astfel:*

.X. lei -.X. lei (.X. lei x 13 zile x 0,1%) = .X. lei.

Organul de soluționare a reținut faptul că la data de 25.01.2010 când societatea a depus decontul de TVA aferent lunii decembrie 2009, constituind ca obligație de plată taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, societatea a achitat în acel moment, respectiv în aceeași zi, cu ordinul de plată nr..X./25.01.2010 taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, astfel că suma de .X. lei achitată de societate cu ordinul de plată nr..X./11.01.2010 reprezentând taxă pe valoarea adăugată aferentă lunii noiembrie 2009 a fost menținută ca neutilizată pentru toată perioada de calcul accesorii 11.01.2010 – 25.01.2010.

În consecință, urmează să fie admisă contestația pentru suma de .X. lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată aferentă lunii noiembrie 2009 cu consecința anulării parțiale a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./15.06.2011, pentru aceeași sumă.

Față de cele arătate, societatea datorează majorările de întârziere în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată pentru perioada 28.12.2009 -09.01.2010, calculate astfel: .X. lei x 13 zile x 0,1% = .X. lei

În conformitate cu dispozițiile art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia “contestația poate fi respinsă ca: a) *neîntemeiată, în situația în care argumente de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat*”, urmează să fie respinsă ca neîntemeiată contestația pentru suma de .X. lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, precum și în temeiul art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

1. Admiterea contestației formulată de **S.C “X.” SRL .X.** pentru suma de de .X. lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată și anularea parțială a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./15.06.2011, pentru aceeași sumă.

2. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C “X.” SRL .X.** împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./15.06.2011 pentru suma de .X. lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,
X